

מדי פעם כדי להביא אותם ללישכה. אולם קשה להבין מדוע היה על ארבל לשלוח דוקא למיסעדה של רונן את הנהג שלו או עובדי לישכתו כדי להביא סטייקים. מכוניות של לשכת קמז"ר נראו יותר מפעם אחת בשבוע חנוכה. בשעות הצהריים, ליד פונק שאול או המיסעדה ציון אקס קלוטיב, כשהגיהם ממתנים עד שהסטייקים יורדו מהאש כדי להביאם ללישכת המפקד.

כמו בצלאל מיוזרחי, כן גם ג'קי רונן, נסע לחוף-לארץ כשהחלה להתפרסם פרשת ארבל. תחילה אמר רונן כי הוא גוסע לרודוס. אחר-כך סיפר שהוא נסע ללונדון דרך רומא. רונן סירב לספר לכמה זמן הוא עזב את הארץ, אך ידוע שהוא נסע עם משפחתו.

פרשה אחרת היא פרשת שמואל אוהנה בטבריה. אוהנה הוא דמות ידועה בעיר הצפונית. ידו בכל ויד כל בו. ארבל הכיר את אוהנה דרך יהודה טרייווש ויוסף שאול. בכל פעם שארבל נסע לטבריה הוא התארח בביתו, או במועדון-ההילה של אוהנה על שפת-הכינרת. לאותנה יש את השסתבך בפלילים, ונחשד באחזקת מחסן נשק עצום ובאחזקת הרואין. לאותנה יש קרובי-משפחה אחד שהוא על-פי החשד עריק מצה"ל מזה שנים אחדות. אחרי מאמצים רבים של המישטרה-הצבאית הי מקומית נעצר סוף סוף העריק, היה ברור שהוא יישפט לתקופת-מאסר ארוכה. על-פי החשד התקשר באותו ערב, שבו נערך המעצר, אל ארבל. כבמטה-קסמים קיבלו השוטרים הצבאיים המתוסכלים של טבריה הוראה לשחרר את בן משפחת אוהנה.

פרשה אחרת היא פרשת ששת המיני-בוסים. מפקד-מישטרה-צבאית פיקוד-הדרום, קצין בדרגת סגן-אלוף, סיפר לאלוף-פיקוד-הדרום, האלוף דן שומרון, על טיול אותו ערך ארבל לידידיו בששה מיני-בוסים צבאיים. אותו קצין סיפר לשומרון שבין הגברים, הנשים והילדים, כולם אזרחים, מילכד אנשי הצבא שהופקדו לשמור עליהם. היו דמויות מוכרות מהעיתונים, או כפי שאותו קצין הגדיר אותם: "אנשי הפשע המאורגן".

כאשר ניסה הקצין להתווכח עם ארבל בעניין הקצאת המיני-בוסים, הוא נתקל בתגובה חריפה, או כפי שהוא טען: "היסטרית", של ארבל שאמר לו לדבריו: "האנשים האלה תורמים לצה"ל ולמישטרה-הצבאית יותר מאשר אתה תרמת". המיני-בוסים יצאו לטיול. חלילה למישטרה-הצבאית בדרום-הארץ סיפק למטיילים מזון, משקאות, קרח ועיתונים. רק כשהסתריים הטיול סיפר סגן-אלוף לדן שומרון על הפרשה, שומרון דרש ממנו לכתוב לו מיסמך על כך, ואחרי שקרא את המיסמך הסדיר פגישה בין אותו קצין לרמטכ"ל. פרשה אחרת היא פרשת האקדח לצעיר

מזנואי מיוזרחי ואהוף (מימין) גאנדי (ממשק את אשתו של מיוזרחי) הקשרים הטובים של ארבל

הסוערות שלהם, והטיסות לאילת הפכו להיות יותר ויותר תכופות. כן נחקרים חשדות בעניין טיסות חפונות לחוף-לארץ, אותן נהג ארבל לערוך בשנים האחרונות. חוקרי השב"כ מנסים לגלות אם ארבל קיבל ממישהו כרטיסי טיסה, לו, ולעיתים גם לבני משפחתו. חוקרי השב"כ טוענים שיש ראיות לכאורה שארבל לא שילם מכיסו כרטיסים אלה. במשך השנים זכה ארבל לאמונם של חבריו החדשים עד שהפכו אותו לבורר בעיסקות שונות שלהם. אחת העיסקות בהן היה ארבל בורר היא עיסקת סך מרטיץ המפורסמת. שגולה שעות ארוכות במישפט הארץ — בצלאל מיוזרחי.

אל מנהל מלון ראמאדה בתל-אביב, דב אודניץ, הגיעה הצעה מעורר-הדין היהודי מניו-יורק, ליאון צ'רגי, הידוע כידידו של שריהביטחון לשעבר, עזר וייצמן, לרכוש מלון וקאזינו בסן-מרטיץ, לאודניץ אין כסף, אך יש קשרים בחוגים מסויימים. הוא פנה אל בעל פונדק שאול, יוסף שאול, והציע לו את העיסקה. שאול פנה אל חבריו: בצלאל מיוזרחי, טוביה אושרי, רחמים אהרוני וכל החבורה, יחד עם אחד מוערי כיהודין של מיוזרחי גבי כהן, ועורר הדין הרחובותי צנעני, יצאו לסן-מרטיץ כדי לבדוק את טיב העיסקה.

בסן-מרטיץ הם החליטו לרכוש את הי מלון והקזינו. הם הפקידו בידי של צנעני סכום של 600 אלף דולאר כדמי-קדימה, כדי שהוא יעביר אותם לבעלי-הנכס. שבור עות אחדים אחרי שתזרו לארץ החליטה קבוצת מיוזרחי שלא לרכוש את המלון ואת הקאזינו, וביקשה את 600 אלף הדולארים בחזרה. הם קיבלו רק 200 אלף דולאר, או התברר להם שצנעני השליש 400 אלף דולאר לכיסו, ושילם לבעלי המלון והקאזינו רק 200 אלף דולאר.

כשפנו לצנעני הוא הודה בכל, אך טען שאין לו יותר את הכסף. בהסכמת שני הצדדים מונו שלושה בוררים כדי לפסוק אם ואיך צריך צנעני להחזיר את הכסף. אב בית-הדין המיוחד הזה היה תת-אלוף ברוך ארבל, ולידו ישבו בדין אריה ברקת, שגם הוא היה עד במישפט מיוזרחי, ואיש העסקים עזריאל עינב, בן-דודו של ידידו של ארבל, יהודה טרייווש. בית-הדין בראש שות ארבל החליט שעל צנעני לשלם את חובו בשיעורים של 25 אלף דולאר ל-חודש.

פרשה אחרת שבה היה ארבל בורר היא פרשת החוב הכספי של יהודה טרייווש, חברו הטוב, לבעל מועדון-ההימורים והש"ש בש בכיר-מסריק בתל-אביב, יוסי טיסור. נה, טרייווש הפסיד סכום גדול של כסף, כ-80 אלף לירות במשחקי-מזל עם טיסונה, וסירב לשלם את הכסף. כפי שנהוג בחוגים אלה הוחלט על בורר, ארבל התמנה לבורר בסיכסוך הכספי בעניין ההימורים.

אחת העדויות מהגינזך, בעל-מוסך הואשם כי הונה את חברת מקורות שתיקנה אצלו את כלי-הרכב שלה. באחת מעדויותיו במישטרה סיפר בעל-המוסך על עסקי-כדורגל מפורסם, עובד מקורות, שהיה מביא את מכונת הפולקסוואגן הפרטית של אשתו של ארבל לחיקונים במוסך שלו ומורה לחייב את חשבון מקורות. בין החשדות המוקדמים נגד ארבל היה שיחרור כדורגלנים, חיילי חובה, מאחת מקבוצות הכדורגל מדרום תל-אביב מהכלא ומהירות, כדי שיוכלו להתאמן בכדורגל.

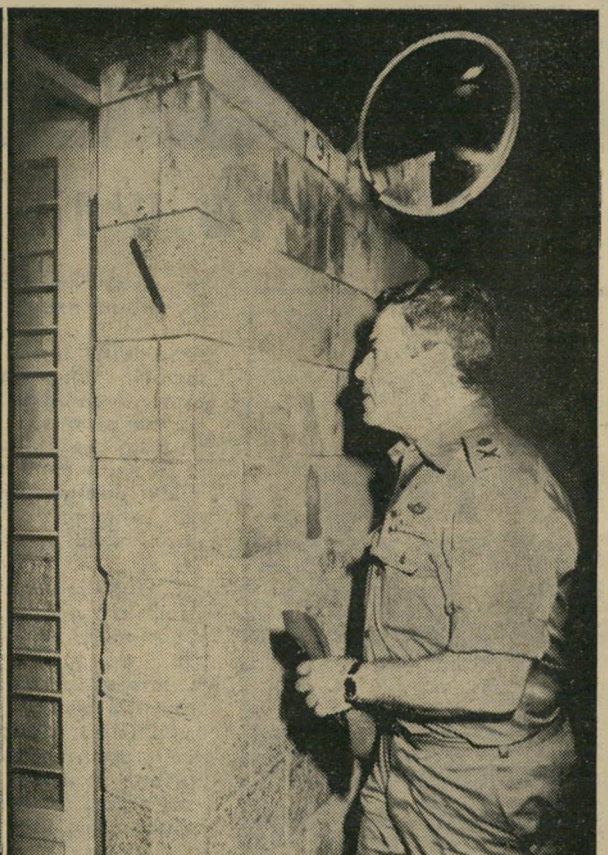
בורר בעיסקות

מיליונים

מ עמדו של ארבל התבסס בשנים הי אחרונות אצל החבורה החדשה אליה הצטרף. הוא היה אורח-כבוד במסיבות

המסומם, על-פי הוראתו האישית של ארבל קיבל הממונה על הענקת רשיונות לנשיאת-נשק במפקדת קמז"ר, הוראה חדי-משמעית לתת רשיון-נשק לצעיר שהיה ידוע כבעל עבר-פלילי. על-פי הפקודה אין לתת רשיון נשיאת-נשק למי שיש לו עבר-פלילי. החשד הנחקר עתה הוא שאותו צעיר היה בנו של אחד מאנשי כרם-התימנים המיוזרחיים עם ארבל. ימים אחדים אחרי שניתן הרשיון, נתפס אותו צעיר על-ידי המישטרה-האזרחית באחת מהשכונות-הדרומיות של תל-אביב כשהוא מסומם ומאיים באקדח על עוברים ושבים.

כשהסתיימה כמעט החקירה, הגיע, לגמרי במיקרה, חומר נוסף לחוקרים. חוקר של המישטרה-האזרחית נזכר כי שמו של ארבל השתרבב גם לחקירת פרשת שחיתות שנערכה במקורות. כאשר נערכה החקירה לא שם איש לב לעדות המייחסת לארבל, אך עתה, עם פירסומה של הפרשה, הועלתה

מיפעדן רונן

אהוף טמיר

סטייקים ופרוטקציה בכלא-הצבאי

(המשך בעמוד 44)